

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 16. juuli 2024
(OR. en)

12138/24

ECOFIN 852
UEM 243
SOC 571
EMPL 367

MENETLUSE TULEMUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Kuupäev:	16. juuli 2024
Saaja:	Delegatsioonid
Eelmise dok nr:	11927/24
Teema:	Nõukogu järeldused makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega seonduvate 2024. aasta põhjalike analüüside kohta – Nõukogu järeldused (16. juuli 2024)

Delegatsioonidele edastatakse nõukogu järeldused makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega seonduvate 2024. aasta põhjalike analüüside kohta, mille nõukogu kiitis heaks 16. juulil 2024 toimunud 4042. istungil.

**NÕUKOGU JÄRELDUSED MAKROMAJANDUSLIKU TASAKAALUSTAMATUSE
MENETLUSEGA SEONDUVATE 2024. AASTA PÕHJALIKE ANALÜÜSIDE KOHTA**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU

1. MÄRGIB, et pärast majanduskasvu aeglustumist 2023. aastal peaks ELi majanduskasv järk-järgult suurenema, ehkki liikmesriigiti ebaühtlases tempos; JUHIB TÄHELEPANU tugevale tööhõivele ja reaalpalga kasvule ELis, kuna inflatsioonisurve on energiahindade languse tõttu vähenenud; TULETAB MEELDE, et finantstingimusi on viimase kahe aasta jooksul karmistatud, ning MÄRGIB, et laenutingimused järk-järgult paranevad; RÕHUTAB, et ülemaailmsete väljavaadete seisukohast valitseb endiselt suur ebakindlus, mis on tingitud Venemaa jätkuvast agressioonisõjast Ukraina vastu, dramaatilisest olukorrast Lähis-Idas ja kasvavatest geopoliitilistest pingetest, mis muudavad ülemaailmse kaubanduse ja energiaturud vapustustele vastuvõtlikuks, vaatamata edusammudele, mida on tehtud energiajulgeoleku ja vastupanuvõime saavutamisel ELis;
2. seda arvesse võttes RÕHUTAB, kui oluline on tähelepanelikult jälgida ja võtta asjakohaseid poliitikameetmeid makromajandusliku haavatavuse käsitlemiseks; LEIAB, et 2024. aasta põhjalikud analüüsid kujutavad endast iga analüüsitava liikmesriigi olukorra kvaliteetset ja ulatuslikku analüüsi; VÄLJENDAB HEAMEELT selle üle, et komisjon avaldas makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega seonduvad 2024. aasta põhjalikud analüüsid varakult;
3. RÕHUTAB, et kulude ja hindade konkurentsivõime surve väheneb, kusjuures dünaamika on liikmesriigiti erinev; MÄRGIB ohtu seoses pikemaajalise tugeva palga- ja ettevõtete kasumisurvega, mis ei ole tingitud suuremast tootlikkusest; KUTSUB ÜLES võtma kiiresti poliitikameetmeid, sealhulgas parandama turgude toimimist, et vältida konkurentsivõime vähenemist ja edendada tootlikkuse kasvu;
4. TUNNISTAB, et jooksevkontod tugevnesid tänu madalamatele energiahindadele, kuid jooksevkonto puudujääk on endiselt suur; MÄRGIB, et mõnes liikmesriigis on endiselt suur jooksevkonto ülejääk, millel võib olla piiriülene mõju;

5. TUNNISTAB, et suurem osa negatiivsetest rahvusvahelistest netoinvesteeringispositsioonidest paranes 2023. aastal veelgi; TUNNISTAB, et väiksem SKP nominaalkasv ja suure välislaenuvajaduse püsimine võivad mõnes liikmesriigis takistada rahvusvaheliste netoinvesteeringispositsioonide edasist paranemist;
6. VÕTAB TEADMISEKS, et eluasemehinnad on mõnes liikmesriigis muutunud mõõdukamaks või langenud, mis on vähendanud eluasemeturgude ülehindamist; MÄRGIB, et samal ajal jätkus mõnes teises liikmesriigis eluasemehindade kiire kasv; TUNNISTAB, et püsivalt karmid rahastamistingimused tõenäoliselt vähendavad nõudlust ja hindu;
7. MÄRGIB, et suure valitsemis-, erasektori ja välisvõlaga seotud pikaajaline tasakaalustamatus on mitmes liikmesriigis vähenenud; MÄRGIB, et kõrgete intressimäärade tõttu on vajalik nõuetekohane jälgimine seoses nende mõjuga riigi rahandusele, kui valitsemissektori võla suhe SKPsse on kõrge, mida süvendab potentsiaalse majanduskasvu aeglustumine, elanikkonna vananemine ja majanduse väljavaateid mõjutav ülemaailmne ebakindlus; NÕUSTUB, et potentsiaalse majanduskasvu tugevdamine, sealhulgas struktuurireformide tõhusa rakendamisega, eelkõige taaste- ja vastupidavuskavade osana, ning reformitud majanduse juhtimise raamistiku tõhusa rakendamisega, peaks toetama võla vähendamist keskpika perioodi jooksul;
8. RÕHUTAB, et pangandussektor on püsinud vastupidav, ning MÄRGIB, et pankade suurenenud kasumlikkus on aidanud veelgi tugevdada nende omavahendite suhtarvu; TOONITAB, et viivislaenu osakaal jätkas vähenemist; MÄRGIB, et jätkuva makromajandusliku stabiilsuse tagamiseks on vaja pidevat valvsust;

9. RÕHUTAB makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse keskset tähtsust Euroopa poolaasta raames; MÄRGIB, et määrust (EL) nr 1176/2011 ei muudeta ning keskendutakse a) sisemisele tasakaalustamatusele, sealhulgas valitsemis- ja erasektori võlgnevusest tuleneda võivale tasakaalustamatusele; finants- ja varade turu, sealhulgas eluasemeturu arengule, ning erasektori krediidivoo ja töötuse määra muutumisele; b) välisele tasakaalustamatusele, sealhulgas tasakaalustamatusele, mis võib tekkida liikmesriikide jooksevkonto ja netoinvesteeringispositsioonide muutumise, reaalsete tegelike vahetuskursside, ekspordi turuosade, hindade ja kulude muutumise ning hinnavälise konkurentsivõime tõttu, võttes arvesse tootlikkuse eri komponente; MÄRGIB, et üldiselt on komisjon iga riigi majanduse konkreetseid probleeme arvestades kasutanud asjakohaseid analüütilisi vahendeid, mida on täiendatud põhjaliku kvalitatiivse analüüsiga; PEAB TERVITATAVAKS, et prognoosanalüüsid ja asjakohaste poliitikameetmete hindamine on muutunud tähtsamaks, võttes arvesse ka tasakaalustamatuse raskusastet; KUTSUB ÜLES kõnealuse menetluse ELi ja euroala mõõdet veelgi tõhustama; TOONITAB, et jätkuvalt on väga oluline hinnata riikide vahel ülekanduvat mõju;
10. KUTSUB ÜLES jätkuvalt rakendama makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlust ning põhjalikult analüüsima olemasolevat ja võimalikku makromajanduslikku tasakaalustamatust; VÕTAB TEADMISEKS makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse ning stabiilsuse ja kasvu pakti vastavaid rolle käsitleva komisjoni selgituse, mille kohaselt tuleks juhul, kui tegemist on üksnes eelarveriskidega, pidada asjakohaseks järelevalvevahendiks stabiilsuse ja kasvu pakti, ent kui lisaks eelarveriskidele esinevad ka laiemad makromajanduslikud riskid, jääb asjakohaseks vahendiks makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlus, mis täiendab stabiilsuse ja kasvu pakti kohast järelevalvet; RÕHUTAB, et tuleb tagada ühine arusaam, mis puudutab lähenemisviisi tasakaalustamatuse hindamise ja liigitamise suhtes, ning TÕSTAB ESILE läbipaistvuse ja dialoogi tähtsuse tasakaalustamatuse hindamisel;

11. VÕTAB TEADMISEKS, et Hispaanias, Portugalis ja Prantsusmaal ei esine makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse raames enam tasakaalustamatust; TUNNUSTAB asjaolu, et Prantsusmaal on poliitikameetmed aidanud vähendada konkurentsivõime ja tootlikkuse aeglase kasvuga seotud haavatavust; TUNNISTAB, et poliitilisi jõupingutusi tuleb jätkata, samas kui valitsemissektori suure võlga seotud haavatavus püsib ja seda jälgitakse läbivaadatud ELi majanduse juhtimise raamistiku alusel ka edaspidi; TUNNUSTAB asjaolu, et Portugal on teinud märkimisväärsed edusamme suure era-, valitsemissektori ja välisvõlga seotud haavatavuse vähendamisel, ning eeldatavasti väheneb see ka edaspidi; RÕHUTAB, et Hispaania on teinud märkimisväärsed edusamme suure erasektori võla ja välisvõlga seotud haavatavuse vähendamisel ning ka valitsemissektori võlg on vähenenud;
12. VÕTAB TEADMISEKS, et Slovakkias esineb tasakaalustamatus; MÄRGIB, et vaatamata mõningatele hiljutistele edusammudele püsib Slovakkias kulude konkurentsivõime, maksebilansi, eluasemeturu ja leibkondade võlga seotud haavatavus, mis nõuab täiendavaid poliitikameetmeid;
13. VÕTAB TEADMISEKS, et Küprosel, Madalmaades, Rootsis, Saksamaal ja Ungaris esineb jätkuvalt tasakaalustamatus;
14. VÕTAB TEADMISEKS, et Itaalias ja Kreekas esineb tasakaalustamatus pärast seda, kui 2023. aastal tuvastati ülemäärane tasakaalustamatus; TUNNISTAB, et Kreekas on valitsemissektori suure võla ja viivislaenude suure osakaaluga seotud haavatavus endiselt aktuaalne, kuid see on märkimisväärselt vähenenud ning eeldatavasti väheneb veelgi, kuid välispositsioon on endiselt nõrk; TUNNISTAB, et Itaalias püsib haavatavus, mis on seotud valitsemissektori suure võlga ja tootlikkuse vähese kasvuga tööturu ebakindluse ja mõningate finantssektoris allesjäänud nõrkuste tingimustes, millel on piiriülene mõju; TUNNUSTAB poliitikameetmete, sealhulgas taaste- ja vastupidavuskavade raames võetavate meetmete rolli haavatavusega tegelemisel;

15. VÕTAB TEADMISEKS, et Rumeenias esineb ülemäärane tasakaalustamatus, samas kui 2023. aastal tuvastati seal tasakaalustamatus; MÄRGIB, et Rumeenia maksebilansiga seotud haavatavus, mis oli peamiselt tingitud valitsemissektori eelarve suurest ja kasvavast puudujäägist, vähenes eelmisel aastal, kuid endiselt püsib, ning samal ajal on märkimisväärne hinna- ja kulusurve suurenenud ja poliitikameetmed ei ole olnud piisavad;
16. KUTSUB ÜLES makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlust täielikult kohaldama, sealhulgas asjakohasel juhul aktiveerima ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse; TOONITAB, kui oluline on võtta makromajandusliku tasakaalustamatuse vähendamiseks kiireid ja jätkuvaid poliitikameetmeid, sealhulgas seoses taaste- ja vastupidavusrahastu ning Euroopa poolaasta raames antud riigipõhiste soovitude rakendamisega; RÕHUTAB, kui oluline on tugev ja selge seos tuvastatud makromajandusliku tasakaalustamatuse ja riigipõhiste soovitude vahel.
-